Mindszent, 1889. julius 7. 19. szám. Első évfolyam.

MINDSZENT-SZEGVÁR

és

VIDÉKE.

VEGYES TARTALMU HETILAP.

SZERKESZTŐSÉG és KIADÓ HIVATAL

Diamant Manó nyomdájában, hová a lap szellemi részét illető közlemények, előfizetési- és hirdetési dijak küldendők.

Megjelen minden vasárnap.

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

Egy évre	3frt — kr.
Félévre	1 frt 50 kr.
Negyedévre	— 75 kr.

Hirdetések jutányosan felvétetnek

Aratás.

I.

Benne vagyunk az aratásban, aratunk. Egy hosszu, aggodalmakkal, gonddal és fárasztó munkával telt év végén van ismét a mezei gazda. Egész éven át fizetett, költött, de remélt is, hogy mind e fáradságos munkája, befektetett tőkéje megtermi majd gyümölcseit. — Vajjon ugy van-e? Nem-e csalatkozott reményeiben? Csalatkozott! Nagyon is csalatkozott, most ugy, mint már hosszu évek óta.

Termésünk ismét rossz lesz terheink meg folyton szaporodnak.

„Ki mint vet, ugy arat“, ezt mondja egy közmondásunk, sajnos, hogy ez nem felel meg mindenben a valóságnak. Semmiféle ipar, kereskedelem vagy bármely keresetforrás nincs annyira az időjárás és elemek kedvező avagy pusztitó hatalmának kitéve, mint a mezőgazdaság. Szánthat, vethet a gazda bármilyen jól, egy kis szárazság, fagy, hideg vagy meleg nem a természet megszokott sorrendjében és oda van egy évnek fáradságos munkája. De sok ily kedvezötlen évet kellett már gazdáinknak átélni s nagyon sok azok száma, kik azt átélni nem birták, elfáradtak, tönkre mentek s kidöltek a sorból.

A rossz termésekhez járult még ráadásul már tovább egy évtizednél tartó silány gabonaár s azon kevés gabonáját, hogy folyó költségeit fedezhesse, a kisebb gazda kénytelen volt minél előbb eladni, sok esetben már előbb, mint az megtermett, -természetesen a folyó árnál olcsóbban.

Elszámlálhatatlan azon bajok nemei. melyek mindannyian a mezőgazdát sujtják s csak egyet a legujabb s nem veszélytelenebb bajról, mint akár a sáska járásról szólva felemlitendő a részes strájk.

Minden évben igy aratáskor megujul az arató részesek strákja, melyet azok már évtizedek óta folytatnak a gazda közönség ellen és gazdaközönségünk minden évben kénytelen a szünetelő munkások igényeit kielégiteni, mert talpon megérve álló gabonái nem engednek időt még alkudozásra sem.

Hasztalan alkudik meg velük a gazda hasztalan köti és iratja alá a szerződést a hatóság előtt, ezt mind nem tartja magára nézve kötelezőnek az arató munkás, e szerződés csak is a gazdát kötelezi.

Vidékünkön pünkösdkor szokott a gazda aratóival megegyezni, e tájon a buza, árpa és rozs vetés már többnyire meghozta kalászait, ilyenkor körülbelül már meglehet itélni a hozandó termés mennyiség és minőségét is, ez alapon indul és köttetik meg a szerződés. E szerződések, kivéve az aratóknak esendő gabona rész meghatározását, schablonszerüen hangzanak bent foglalva a többi között azon tétel is hogy: „ha netán időközben a gabonát bármely ellemi csapás érné, uj alkunak van helye, mely alku, ha barátságos uton a gabona részre nézve létre nem jöhetne, ugy kötelesek egy bizonyos összegért holdankint learatni.“ Nyugodtan hajta fejét álomra a gazda ily szerződés megkötése után, de sajnos, hogy minél tovább nyugodhat békében, annál roszabb leend ébredése, mert a mi aratóink nem szólnak semmit az utolsó pillanatig, mindaddig, mig a gabona megérve aratásra készen nem áll, ekkor oda állnak a gazda elé és azt mondják, „pénzt vagy éltet, vagy ide adod termésed $^1/_5$-ét $^1/_4$-ét vagy nem aratunk, elmegyünk a meszi töltésre azonnal, minket aztán kereshetsz“ Most már vagy kénytelen a gazda a strájkolók követelésének eleget tenni — vagy elröpit gabonája; a két rosz közül a kevésbé rosszat választja s terméséből kénytelen sok esetben még egyszer annyit, mint eredetileg megegyeztek az aratóknak munkájukért átadni.

Jövő számunkban elmondandjuk véleményünket, hogy e bajon miként lehetne segiteni.

Levelezés.

Dorosma, 1889. julius 3.

Zsilinszky Mihály főispán községünket julius 2-án látogatta meg.

A határnál Szalay Miklós főszolgabiró fogadta, a városháza közgyülési termében pedig Zádori Károly szép szónoklatban isnertette Dorosma város és lakosságának multját s jelenét, azután kinyilatkoztatta, hogy ő méltósága Dorosmára haza jött, mert ugy fogadjuk őt, mint jó atyát hálás gyermekei, kinek üdveért esedezünk és kérjük a Mindenhatót, hogy sokáig éltesse.

A főispán meghatottan mondott köszönetet a szives fogadtatásért és kijelentette, hogy igen helyesen fogta fel a szónok a vármegye, különösen Dorosma lakossága irányában való viszonyát, midőn azt atyainak nevezte. Kijelenti, hogy müködésében csakugyan ugy jár el, mint a jó atya gyermekei irányában s ha szigorusságot gyakorol, azt is csak gyermekei, vagyis a nép érdekében gyakorolja, kijelentvén, hogy közegeitől szorgalmas, és bessületes munkát követel, mert csak a szorgalmatos és becsületes munkássággal érhetjük célunkat: a jólétet. Midőn ő felsége kezeiből elfogadta Csongrádvármegye főispáni méltóságát, elhatározta, hogy azt munkássága, a törvénynek személyválogatás nélküli alkalmazása által kormányozza s törekvésében támogattatva az illető közegek által, megvan győződve róla, hogy Csongrádvármegye s annak minden egyes községe befogja tölteni hivatását s a maga jólétével elősegiti a haza jólétét. Legyen Dorosma népe hü az alkotmányos, szabadságot szerető hőseihez és legyen hüséges része Csongrádvármegyének. Isten éltesse Dorosma népét.

Ezután a főispán a hivatalos helyiségeket kereste föl, minek bevégezte után a széksós fürdőt és gyümölcsös faiskolát látogatta meg.

Este a főispán tiszteletére társas-vacsora rendeztetett, hol az első felköszöntöt az ünnepelt mondotta a magyar királyra, mint a legelső magyar emberre és fölséges családjára, amit szünni nem akaró éljen követett.

Ezután J. A. főbiró üritet poharat a főispánra, Kiss István plébános ugyanarra. Ez utóbbi kiemelte a megye irányában már ez ideig is tett érdemeit, különösen a vallás iránti kegyeletét, mert — ugymond — mielőtt a főispáni széket elfoglalta a templom padját foglalta el.

Lévay Ferenc tanfelügyelő a dorosmai népnevelésről emlékezvén meg, kétkedés nélkül kijelenti, hogy az egész tanterületében nincs olyan község, mely a népnevelési ügyben több előhaladást tett volna, mint Dorosma, azért a tanügy barátaiért üriti poharát, de az egyetértésért is ürit poharat, mert ő is tapasztal Dorosmán némi egyenetlenséget, mely kiirtandó, ha a müvelődésben bizton előhaladni akarunk.

A főispán az egyenetlenséget a magyar ember azon természetéből származtatja, hogy a saját eszével gondolkozik és a saját meggyőződése szerint cselekszik és azt hiszi, hogy az ő meggyőződése legjobb, tehát azt követi; és ez nem bün, sőt szükséges azon határig, mig a meggyőződés a közjóval összeütközésbe nem jő, hol azután a meggyőződést a legokszerübb meggyőződésnek kell alárendelni, különben konoksággá, egyenetlenséggé fajul.

Dudás Béla a dorosmai közbirtokosság nevében üdvözli a főispánt. Meg van győződve hogy a főispánnak programmul kimondott elve a törvény előtti egyenlőség, a kormányzatban szorgalmas és becsületes munka Csongrádvármegyében életbe lép, akkor a kományzatban lendület fog beállani és a kormányzat jótékonyságában nemcsak a vármegye és egyes községek, hanem a magán testületek is, és igy Dorosma város közbirtokossága is részesül.

Nem hagyhatja szó nélkül előtte szólónak a dorosmai népben duló egyenetlenségre vonatkozó megjegyzéseit, ők az egyenetlenségnek csak létezését konstatálták, de annak szülő okáról nem szólottok, talán azért, mert azt nem ismerik. Kétkedés nélkül kimondja tehát, hogy a dorosmai nép között duló egyenetlenség — melyett előtte szóló rákfenének nevezett, az illetőkkel való törvénytelen s durva bánás módból származott. Ezen egyenetlenség kiirtására nem kell egyébb, csak a főispán programmjának életbeléptetése, jogszolgáltatás párt külömbség nélkül.

Tápéi levelezőnk értesit, — oda folyó hó 3-án d. u. 5 órakor érkezett a főispán Novák József orsz. képviselő és Szalay Miklos járási főszolgabiró kiséretében. A községi jegyző, biró s több községi képviselő a tápéi határnál várták, ahol Hegedüs István közs. jegyző üdvözlő beszédet intézett a megérkezett főispánhoz. A községi közház előtt, hová az utczában összegyült lakosok általános lelkesülő éljenzései kisérték, Szilber Gyula helybeli esperes-ple-

pános egy szép és hatásos beszédben üdvözölte. Mire a főispán őszinte köszönetét nyilvánitván a szives fogadtatásért, hangsulyozta, hogy ő minden igyekezetét a béke fentartására fogja irányitani, mert csak a békében lehet a szellemi és anyagi fejlődést előmozditani. Bement a közház folyosójára, melynek két oldalán husz fehérbe öltözött kis leányka várta.

Az egyik kis leány, élő virágcsokrot nyujtott át a főispánnak, ki a községi épület megtekintése után a tanácskozási terembe ment, ahol a községi elöljárók és képviselők élén Hegedüs István jegyző üdvözölte.

A főispán válaszába határozottan kijelentette, hogy legelső föladatának tartja a megyének minden egyes részét személyesen megismerni, annak beléletére vonatkozó eljárást szigoru megvizsgálás alá venni és ekként az adminisztrációt vezetni, hogy ez által a megyének ugy szellemi mint anyagi jóléte sikeresen előmozditható legyen.

Azután a főispán a község ügykezelésének menetén a községi pénztárokat szigoruan megvizsgálván, a plebánia, iskola és templom megtekintésére indult. A szerzett tapasztalatok fölött minden tekintetben teljes elismerő megelégedését fejezvén ki, miután a községi elöljáróktól szivélyes bucsut vett, a nép ismételt lelkes „éljen“ kiáltásai között távozott Szegedre.

A közönség köréből.*

Engedje meg Tekintetes szerkesztő ur, hogy becses lapja hasábjain is kifejezést adhassunk méltó felháborodásunknak azon minősithetlen tettek felett, mik ujabb időben korcsmáinkban oly sürü egymásutánban fordulnak elő.

Fékvesztett lett a legénység, szur, vág, élethalál harcot viv valahányszor ünnepi vagy vasárnapi mulatságra összesereglik s a mi megdöbbentő, még a rend őreit is kész megtámadni, velök szemben tettlegességre vetemedni.

Nem csodálkoznánk, ha községünk nélkülözné mindazon közegeket, kik a rend felett örködni hivatvák, de a fiatalság betyárkodik itt, hol rendes elöjáróság, szolgabiróság és csendőrség székel s igy garázdaságai annál sulyosabb beszámitás alá kell, hogy essenek.

Sajnos, hogy maga az állam nem sokat látszik törődni azzal, hogy mennyiben erkölcsös vagy erkölcstelen az ifjuság.

Az államnál csak az jő számitásba, hogy minél több jövedelem folyjon be a borfogyasztás és a bálengedélyek után fizetendő bélyegek után, egyebekben pedig tehet a fiatalság, amit akar, az állam csak akkor emeli fel szavát, ha nehányan fél vagy egész holtra verettek.

Törvényeink tul szelidek s ultrahumanusak, majdnem tehetetlenek a korcsmai hősök gazságaival szemben.

Ünnep és vasárnap a korcsmák tájékán nem haladhat el a békés polgár a nélkül, hogy meg ne botránkoznék. Hogy is ne! az egetverő káromlások, ocsmány kifejezések durva s trágár kifakadások, verekedések, megnevezhetlen erkölcstelenségek majdnem nyilván üzetnek.

A tanult, intelligens osztály felnőtt fi s lány gyermekeinek alig jut ki az alkalom egyszer-kétszer egy évben, hogy nyilvános bálakban részt vehessen, a nép gyermekei pedig végig táncolják az év minden vasár- s ünnepnapját, még a kegyeletes nagy hetet sem véve ki.

Innen a sok alkalom a lopásra, veszekedésre, fajtalan üzelmekre s elszámithatlanul sok gaztettekre. A mi sok, az rendesen megszokott ártani. E sok, émelygésig üzött bál számüzi a tiszta morált s valamint nem érdeke a társadalomnak s a szülőknek: ugy ellene van az ifjuság nemesebb szempontból felfogott érdekeinek is.

Az ifjuság többé kevésbbé vakon követi szenvedélyeit, azért szükséges, hogy törvények s szigoru rendeletekkel tartassék a rendes medrében az ifjuságnak, mely a mulatság terén mindig kiskoru, kicsapongó jó kedve.

Nem volna szavunk a vasárnaponkinti bálak ellen, ha azokon tisztességes táncról volna szó.

De a tánc csak eszköz a legpiszkosabb célok elérésére. Lopás — mert a bálazásra pénz kell, részegeskedés, fajtalanság, karöltve járnak.

Miért türjük ezt? Nem elég bálazási idő a hosszu farsang?

Nem rég volt az idő, midőn a farsangon kivül nem bálazott az ifjuság, s kétségkivül nemesebben elszórakozott ünnep- és vasárnap, mint a mai fiatalság.

Tekintve tehát, hogy ifjuságunk nem érdemli meg a minden vasárnapi bálazást, mert e mulatságok az erkölcstelenség mocsarába aljasodtak; tekintve, hogy a szülőknek, a békés polgároknak jobb érzését sérti a fiatalság aljas, piszkos mulatsága, duhajkodása, verekedése; szavunkat elöjáróinkhoz emeljük, s első rendben őket kérjük, hogy a fensőbb hatóságnál kövessenek el mindent arra nézve, hogy községünkben a vasárnapi bálak végleg beszüntettessenek. Örködni van hivatva az elöjáróság is az ifjuság erkölcse felett, mit mindig eléje kell helyezni a korcsmárosok eljárásának, kik nem riadnak vissza, még ha az ifjuság erkölcsének rovására megy is gazdagodásuk.

De kérjük szolgabiróságunkat is, hogy törvényadta széles hatalmával vessen végett a szakadatlan bálazásnak. Hogy szolgabiróságunkban van jó akarat, tudjuk, hogy elég hatalmas arra, hogy véget vessen ezen — a községünkben üzött szörnyüségeknek, megvagyunk győződve.

Kétségtelen, ha elöjáróink megteszik a kezdeményezést, ha szolgabiróságunk kifejezésre juttatja óhajunkat, nemes tettet vittek véghez, mit a békés polgárok, de különösen a szülők százainak — mondhatnánk — ezreinek hálája követne.

Többen.

*) E rovat alatt minden közérdekü dolgot dijtalanul közlünk. A szerk.

Helyi és vegyes hirek.

— **Értekezlet.** A volt „Mindszent“ lap függőben levő ügyeinek végleges lebonyolitására kiküldött bizottság a hét folyamán nagy értekezletet tart. E bizottság kilenctagból áll. A bizottság roppant érdeklődése után következtetve, az ügyek sikeres megoldása várható. Az előértekezlet multhó 30-án volt a Stern-féle kávéház helyiségeiben.

— **Eljegyzés.** Kökényesdi Pap Ilonkát lapunk tárca irónak egyik legtehetségesebb tagját f. hó 29-én eljegyezte nagyba, czoni Baló László cs. és kir. tart. hadnagy Ujpesten. Istentől áldást és boldogságot kivánunk az uj párnak!

— **„Mindenütt jó mégis legjobb otthon.“** Bármily kellemes osztályrészt juttatott is számunkra a sors távol szülötte földünktől, szivünk lelkünk érzetével vissza vágyunk oda, hol bölcsőnk ringott és az édes anya csendes danájával altatott el bennünket, vissza oda hová a gyermekkori kedves emlékek vonzanak benünket. Mindszent község egy érdemes Szegeden lakó szülötte Nagy Antal tért a napokban haza, magával hozva Szegedről egy szép szobrot, keresztet, épitő anyagot és a piac téren „Isten dicsőségére“ községünk diszére szépen felépitette.

TÁRCZA.

Halálvágy.

(A „Mindszent-Szegvár és Vidéke“ eredeti tárcája.)

Mint tombol a vihar,
Mint tombol az elem:
Ugy harcol lelkemben
A sötét érzelem!

A baljós gondolat
Egymást üzi hajtja;
A vész fellegének
Arca tün ki rajta!

Érzem a vészt! — Közelg!
S ki törni készül már
Törjön ki — kész vagyok
Lelkem reá rég vár!

Ohajtom a halált
Miót' megszülettem.
Hisz mindig borus volt
A kék ég felettem.

Nem érzém a virág.
Tündéri illatát,
Nem hallám a madár
Vidító szép dalát!

Mint egy sötét börtön,
Komor ez az élet.
Benne egy szegény rab!
Csak reményből élhet.

Hogy meg jő az óra
És le hull a bilincs!
Kilép a szabadba
Szenvedése már nincs!

Közelg már az óra,
Közelg már a halál!
Ki most nem könnyezel . . . .
Könnyez majd siromnál!

Szentesi.

A Bokor Jóska házassága.

(Karcolat.)

Irta: **Ocsay György.**

„Sok minden megesik széles e világon
Ma holnap szilva nő a diófa ágon!“

A fenti szavak valóban ide illenek e sorok élére: „mottónak“, mivel én e helyen most olyat akarok elmondani, a mi a különleges esetek közé tartozik. Nem tudom, történt e már több ilynemü valaha. Én ugyan, mióta nagy nehezen az á. b. c.-t áttördeltem olvastam már néhány sort — de még ilyesmit megirva nem találtam. S hogy pedig épen nékem kellett ezt itt elmondanom, ezt a t. olvasó közönség iránti tiszteletből tettem, hogy megtudhassa, miszérint ma napság már ilyenek is történhetnek.

No de menjünk a dologra!

Történeti hely Erdőhát község, ott a szép Erdély egyik regényes vidékén. A nevezett község volt az a szerencsés, annyi sok kisebb, nagyobb város és faluk között, hogy szülhetett egy olyan ritka embert mint Bokor Jóska.

— Hát olyan hires valaki volt az a Jóska? kérdi talán valaki a szives olvasók közül. Én e kérdésre azt felelem, hogy nem annyira hires volt ő, mint különös és hogy csakugyan a nevetségig ritka természetü volt, megfogják látni soraim végén.

A hetvenes években egy faluban laktunk, volt tehát alkalmam Jóskát teljesen megösmerni s hozzá, mikor naponkint nem is egyszer voltam kénytelen vele találkozni, mikor aztán, ha elkezdé Jóska az ő mondókáját, össze szedett az kérem annyi tücsköt, bogarat s oly gyorsan, hogy szerettem volna látni azt a gyorsirót, aki az ő szavait jegyzékbe szedte volna.

Egy szép nyári napon épen egy gyönyörü hársfa alatt hozott össze bennünket a véletlen, a mikor is Jóska minden bevezetés nélkül igy kezdett „Lamentálni.“

— No már az igaz, hogy nálamnál nem lehet szerencsétlenebb ember a világon.

— És ugyan miért vagy te oly szerencsétlen Jóska, kérdem őt szánakozólag, hiszen derék, csinos ember vagy — no azután a tejbe is csak van mit apritanod. — Az ilyen ember, barátom, vetém oda neki tréfásan — még a kutya-bagosi jegyző lányát is megkaphatja feleségül!

— Oh csak hadd el, hisz épen most is ez

E tényével Nagy Antal bebizonyitotta azt, hogy nem érdemetlen azon jótéteményekre, melyben őt Isten részesité, mert nem feledkezett meg arról, ki őt viszontagságos életének végszakákan azon szerencsében részesité, hogy azt mondhatja én boldog vagyok.

— **Népmozgalmi ügy**· A letolyt junius hóban Mindszent község területén született 20 fi; 22 nő. Összesen 42. Meghalt 12 fi; 11 nő. Összesen 23. Házasságra lépett 4 pár.

— **Verekedés**. Ugy látszik, hogy e czim alatt állandó rovatot kell vezetnünk, mert alig mulik el egy ünnep és vasárnap, hogy valamely korcsmában verekedés ne támadjon, és ily esetekben nálunk még ember életben is szokott kár történni. A mult hét szombatján ugyan a verekedők nem mentek kés hegyig de azért nem kevésbé veszélyes dolog fejlődhetett volna ki. Az „ujvilág“ kerthelyiségében mulatott Korom József, és ez alkalommal a bortól hevülten az ott kiszolgáló Kis Lukácsot arczon legyintette, mire őt a jelenlévő csendőrök beakarták kisérni, de Korom ellenszegült, és állitólag még az őt bekisérni akaró csendőrt tettleg bántalmazta is, e lármára az illető fiatal ember rokonai, a vásáros nép és a község lakosaiból is, összesen 2-300 főre menő tömeg gyült össze, akik mindannyian a csendőrség ellen foglaltak álást, s csakis tapintatos és erélyes eljárásuknak köszönhető, hogy nagyobb baj nem történt, és hogy az ifjut mégis bekisérni sikerült — noha mi részünkről nem látjuk be annak szükségét, hogy egy magyobb bünt el nem követő vagyonos fiatal ember, ha az magát megnevezi — bekisértessék — azért, hogy fél óra mulva szabadon bocsájtasson.

— **Baross miniszter könyomatu sikerült arczképe** jelent meg Beck F. budapesti könyomdász müintézetében. Az arczképet, mint eddig legsikerültebbet maga a miniszterium is elfogadta. A kép ára darabonként 40 kr. Utánvét mellett megrendelhető a kiadó nyomdászánál Budapest váczi körut 1. sz.

— **A póruljárt furfangosok**. Hatalmasan megjárta a napokban két szegedi gazda ember, Papdi József és Bárkányi József, akik ravaszul tul akartak járni a törvényen. Papdi eladta a földjét Bárkányinak 7276 frtért, de hogy az illetéket megspórolják, az adás-vevési szerződésbe 2500 forint vételárt tettek ki. Ámde Papdinak volt annyi esze, hogy az előzetes szóbeli megállapodást a vételárra nézve öt tanu előtt csinálta meg a vevőjével, hogy az valamikép le ne főzhesse. A szerződés megkötésekor Bárkányi le is fizette az ott megirt 2500 frtot, de a többi, majd ötezer frt hátralék lefizetéséről — szorosan a szerződés betüjéhez ragaszkodván — hallani sem akart. A fizetni vonakodó Bárkányit Papdi bepőrölte s ebben a perben volt meg a napokban a tárgyalás a szegedi biróság előtt, ahol is Papdi az öt tanuval fényesen bebizonyitotta, hogy ő nem 2500, hanem 7276 forintért adta el a földet. Annyira világos volt az igazsága, hogy a véletlenül arra járt Milvius pénzügyőri biztos rögtön ki is vetette a megcsipett illetékcsonkitóra az 1246 frtnyi birságot, holott különben mindössze 285 frtot kellett volna igaz uton fizetnie.

— **Mire nem képes az emberi indulat.** Horváth Antal vásárhelyi kovács régebb idő óta rosz viszonyban élt feleségével, a Sárosi István. szücs leányával. E miatt a férj s a felesége családja között bizonyos feszültség támadt. Mult hó 20-án Horváth a feleségét ujolag szidalmazta, sőt meg is verte, e miatt az asszony elfutott szüleihez. Sárosi István este 7—8 óra között magához hivatta vejét, ki el is ment, de mielőtt az ipával találkozhatot volna, sógorával Sárosi-Jánossal került össze, aki azt hivén, hogy hivatlanul a felesége után jött, rá támadt a sógorra; Horváth már különben is ingerült lévén, fenyegetődzött és Sárosi János egy sértő szavára ennek neki rohant s földre teperte. A zajra az öreg Sárosi is kisietett s vejét lehuzta fiáról, mire a vő az öreget vágta földhöz. Ez alatt az ifju Sárosi a közelben volt baltát felragadva, azzal két csapást mért Horváth fejére, mire az eszméletlenül terült el. E közben -- mint mondják — mindkét Sárosi és az anyósa is ütöttékverték s tény az, hogy Horváthon nem csak két balta vágás van a fején, de testén két szurás és bot ütések nyomait is találták. A két Sárosi most a járásbiróságnál van letartóztatva.

-- **Fölhivjuk** gazda közönségünk figyelmét a mindszent-algyői hitb. uradalom jószágfelügyelőjének lapunk mai számában közölt hirdetésére.

— **A kit a csizió ölt meg.** Özv. Nagy Benjáminné szentesi asszonyt f. hó 3-án d. e. 8 órakor II. tizedbeli házában felakasztva találták, Az 53 éves, még életerős asszonyt valószinüleg a babona vitte e végzetes lépésre, a mennyiben Dancsó Ferencz vallomása szerint, kivel tiz év óta vadházasságban élt, régóta évelődött azzal a gondolattal, hogy a csizió megjövendölte neki, miszerint az 53-ik évét nem éli tul.

— **Megváltoztatott itélet.** Juhász János szentesi birtoknyilvántartót a járásbiróság zugirászat cimén 30 napi börtönre itélte, amiért szerződéseket irt. A kir. tábla megváltoztatta ezt az itéletet és pedig Juhász János birtoknyilvántartó javára, amennyiben 50 frt pénzbirságban marasztalta el.

Magyarok Kossuthnál.

Értesültek t. olvasóink a napilapokból arról, hogy országgyülési képviselőnk — Helfy Ignácz vezetése mellett az irók és müvészek a párisi világkiállitás megtekintésére rándultak azon elhatározással, hogy menetben Kossuth Lajost, Magyarország volt kormányzóját meglátogatják Turinban. Még a legközelebb mult napokban 750 résztvevő utasról irtak a lapok, de 1500 egyén indult utnak. F. hó 5-én fogadta Kossuth Lajos a Párisba menő másfélezernyi magyar kirándulók monstre tisztelgését, a Helfy üdvözlő beszédére ragyogó ékesszólása egész elragadó ifju erőteljével két óra hosszant tartó nagyszabásu szónoklattal válaszolt.

Hangsulyozta a többi között a független Magyarországra célozva, hogy „a leányzó nem halt meg, hanem alszik, de vigyázzunk, hogy el ne aludjék örökre.

Eljönne Magyarországba és el is fog jönni, ha nem is lesz függetlenségi párt a kormányon; de legalább látni akar egy erős, nagy pártot.

Tárgysorozat.

A Csongrádvármegye törvényhatósági bizottságának Szentesen 1889. évi julius hó 11-én s folytatva tartandó rendes közgyüléséről.

1. Ő Cs. és Apostoli Királyi Felsége, Rudolf Trónörökös Ő Fensége elhunyta alkalmából Csongrádvármegye közönsége részéről intézett részvétfeliratért, belügyminiszteri 1920. sz. rendeletben foglaltak szerint, legkegyelmesebb köszönetét nyilvánitotta.

üldöz, tudod házasaodni akarnék még pedig — azonnal — s nem merek bele vágni. . . .

— No, hogy nem mersz bele vágni a házasságba, azt ugyan én még nem tartom valami nagy szerencsétlenségnek, sőt tanácslom, hogy ha nincs hajlamod, vagy talán nem kapsz olyat, kivel boldog lehetnél — hát egyelőre csak hagyj fel barátom a házassággal.

— De én minden áron házasodni akarok! És kell hogy megházasodjam, mert a házasodási mánia rettenetesen üldöz. . . . .

— Szerencsétlen Jóska! Hát akkor csak házasodj! Én kivánom, hogy házasságod szerencsés legyen.

— De mikor nem merek bele vágni. Mond hát barátom mit tegyek? hebegé ismét Jóska.

— Mondtam már egyszer, hogy ha olyan végtelen odáig vagy azzal a házasodhatnámsággal, hát csak rajta! házasodj, de arra ismét jóakaratulag figyelmeztetlek, hogy ugy kezdjél, hogy majdan a végzet is jó legyen.

— Házasodnék is én! de hát — ha . . . nem merek bele vágni. . . . .

— Szervusz barátom, szólék, én megyek-Mert hidd meg, föl nem tudom fogni, hogy tu. lajdonképen ma mi van veled. — Szervusz.

— Barátom! kedves jó barátom! ne menj, kérlek ne távozz; az istenre kérlek, adj nékem tanácsot, mielőtt elválnánk egymástól, mit tegyek? Kit vegyek el? mert nékem minden áron házasodnom kell! . . .

— Jóska! Hidd meg barátom, igazán nem értem, mi van veled!

— Jó lesz-e, ha elveszem a Dreszku Petru lányát, azt a kökényszemü Flórát? — szólj barátom.

— Én ugyan nem bánom, bárkit veszel el, csak engem engedj, hadd mehessek dolgomra, tudod, hogy nékem foglalatosságaim vannak. Isten veled!

Ha a szives olvasó talán azt hiszi, hogy most már megszabadultam attól a szerencsétlen Jóskától, akkor nagyon csalódott. Órákig kinózott az még engem kérdezősködéseivel, ugy, hogy a helyzet részemről szinte már elviselhetetlenné kezdett válni. Mig egyszer csak a véletlen egy oláh menyecskét hozott arra, aki fején egy jókora köcsögöt cipelt, tele tejjel, a tejjöről hazafelé. Amint mellettünk elhaladt, kissé jobban megbámulva Jóskának a házassági mániától feldult arcát, megbotlott. Puff! a köcsög tej egész valóságában elterült Jóska előtt a földre, melyre aztán óriási kacaj s gyerek csoportosulás következett. Én ekkor felhasználván a helyzet változását, szépen tova illantam, mi szerencsémre még Jóska figyelmét is kikerrülte.

Hát Jóskával mi történt? kérdi talán valaki.

Mi történt? Nem tudom megmondjam-e? mert igazán tett olyan bolondot minőt ember talán e földön többé nem tesz.

Sok, sok készülődés után végre az én szerencsétlen Jóska barátom megnősült és uram bocsá! . . . el vett feleségül egy -- meglehetős vén banyát, aki már dicséretére legény mondva, csak három vőnek volt anyósa, kiket azonban rövid egymásutánban átsegitett utalványozni a tulvilágra s rádásul utánuk küldte az ő birkáéhoz hasonló türelmü férjét is. .

Tehát az a szerencsétlen Jóska ezzel az asszonnyal házasodott össze . . . Képzelem a csendes családi boldogságot. . . . No de ő maga vette magának, hát csak hadd viselje! Nem régiben találkoztam vele s kérdém, hogy vagy Jóska? Oh csak hadd el! ne is kérdezz, tudod csupán csak egy vigaszom van. . . . Kérdésemre hogy mi az: ezt válaszolta:

— A multkor nőm fürdőben volt, én magam honn voltam . . . egyik éjjel álmomba mind a három vő megjelent előttem s közülök egyik igy szólt hozzám. „Csak viseld földi lény az ur által rád mért csapást türelemmel, meg fogsz te azért egykor jutalmaztatni. Mert az anyósok már sok martir vőt adtak a tulvilági jobb hazának, mi is ott vagyunk. Te meg pláne férje vagy a mi volt anyósunknak — képzeljük helyzetedet . . . Isten könyörüljön rajtad. . . . Itt Jóska annyira el lőn fogulva, hogy többet nem tudott szólani. De megvallom én is egészen elérzékenyültem, mert hogy elváltam, csak enynyit tudtam neki mondani:

Szegény szerencsétlen Jóska.

2. Királyné Ő Felsége, Rudolf Trónörökös Ő Fensége elhunyta alkalmából a vármegye közönségének részvét-felirat táért, belügyminiszteri 2015. sz. rendeletben foglaltak szerint, legkegyelmesebb köszönetét nyilvánitotta.

3. Özv. Trónörökösné Stefánia Főhercegnő Ő Fensége, Rudolf Trónörökös Ő Fensége elhalálozása alkalmából vármegyénk közönségének részvétfeliratáért, belügyminiszteri 2016. sz. rendeletben foglaltak szerint, kegyelmes köszönetét nyilvánitja.

4. Alispáni negyedéves jelentés.

5. A vármegyei közigazgatási bizottságnak 1888-ik év II-ik felére szerkeszttt jelentésee.

6. Balogh János várm. árvaszéki elnök jelentése a vármegyei árvaszék 1888. évi müködéséről.

7. Baross Gábor belügyminiszter Ur Ő Nagyméltóságának 1142. sz. rendelete, melyben f. évi március hó 22-től a belügyminiszterium ideiglenes vezetésének átvételét tudatja.

8. Wekerle Sándor pénzügyminiszter Ur Ő Nagyméltósága 988. sz. rendeletét pénzügyminiszterré kineveztetése tárgyában megküldi.

9. Gróf Szapáry Gyula Ő Nagyméltósága 487. sz. rendelettel földmivelés, ipar- és kereskedelmi miniszterré kinevezését tudatja.

10. Gróf Teleki Géza belügyminiszter Ur Ő Nagyméltósága 2298. sz. a. rendelettel belügyminiszterré kinevezését tudatja.

11. A szentes-hódmezővásárhelyi helyi érdekü vasut előkészitő bizottsága elnökének jelentése, törvényhatóságunk által nevezett vasut részére megajánlandó hozzájárulási aránymegállapitása tárgyában.

12. A Nmélt. m. kir. belügyminisztériumnak 22413. sz. rendelete a vármegyei betegápolásialap 1889. évi pótadójának félszázalékról 1 százalékra emelése iránt.

13. Ugyanannak 19602. sz. rendelete az árvaszéki kiadói állás javadalmazásának fedezése tárgyában 18—1889. sz. közgy. határozat jóváhagyása iránt.

14. Ugyanannak 12777. sz. rendelete a székházépités ügyében 327. sz. a hozott pótmunkálatokra vonatkozó közgy. határozat jóváhagyása tárgyában.

15. Ugyanannak 16645. sz. rendelete 224. kgy. határozat folytán Csongrád község szervezeti szabályrendelete elbirálása tárgyában.

16. Ugyanannak 83053. sz. rendelete a 216. kgy. határozattal a külföldiek nyilvántartása tárgyában alkotott szabályrendelet módositása iránt.

17. Ugyanannak 17697. sz. rendelete a vám- és révjog gyakorlása, hidakon és kompokon közlekedés tárgyában 303. kgy. sz. határozatban foglalt szabályrendelet módositása iránt.

18. Ugyanannak 4595 sz. rendelete Szentes város által alkotott gyámsági és gondnoksági ügyek rendezéséről szóló szabályrendelet jóváhagyása tárgyában.

19. Ugyanannak 12679 sz. rendelete Frigyer Jozefa szentesi lakos 12000 frtnyi alapitványáról szóló oklevél jóváhagyása iránt.

20. Ugyanannak 24827. sz. rendelete Tary Endre és társai mindszenti lakosok felebbezése folytán 229. törvhat. határozat jóváhagyása tárgyában.

21. Ugyanannak 16157. sz. rendelete, melyben 309|88. sz. törvhat. határozatban foglalt Dorosma város szervezési szabályrendeletének és azzal kapcsolatos intézkedéseknek elbirálása iránt intézkedik.

22. Ugyanannak 16156. sz. rendelete Dorosma város képviselőtestülete által 142. sz. a. hozott 233|88. sz. törvhat. határozat ellen benyujtott felebbezés felülbirálása tárgyában.

23. Ugyanannak 2886. sz. rendelete a mindszenti r. kath. II. temetkezési egyesületnek alapszabálya jóváhagyása ránt.

24. Ugyanannak 31895. sz. rendelete Pákolicz János horgosi plebánosnak 55. kgy. sz. határozata ellen benyujtott felebbezése tárgyában.

25. Ugyanannak 14665. sz rendelete Bihari Ferencz és társai szegvári lakosoknak 333. 888. kgy. sz. határozat ellen benyujtott felebbezése tárgyában.

26. Ugyanannak 22861. sz. rendelete, melyben 64. kgy. sz. a kiutalt és beszerzett tüzmentes szekrény árában 250. frtnak a közpénztárból kifizetését helybenhagyta.

27. Ugyanannak 21413. sz. rendelete, melyben az E. M. K. E. részére a vármegyei közmüvelődési és jótékonysági alapból 29. sz. a. megszavazott 2000 frt adománynak kifizetését helybenhagyja.

28. Ugyanannak 20998. sz. körrendelete a vármegyei nyugdijalapok után élvezett jövedelem tőkekamat adómentessége tárgyában.

29. Ugyanannak 28354. sz. rendelete a vármegye t. ügyész és Dr. Csató Kálmán és társainak 40. kgy. sz. határozat felebbezése tárgyában.

30. Szentes város képviselőtestületének 127. sz. határozata 43 kgy. határozat folytán tárgyalásra bemutattatik.

31. Közm.- és közl. Miniszterium 16687. sz. rendelete, melyben a Szárazérnél Návay Imre helyett Kállay Zoltán orsz.-gyül. képviselőt miniszteri biztosul kinevezi.

32. földmivelés,- ipar- és kereskedelmi miniszter 20336 sz. rendelete a mezőhegyesi élővíz-csatorna épitése ügyében.

33. Vallás- és közoktatásügyi minisztériumnak 41697 88. sz. rendelete Hegedüs Imre Dorosma városi iskolai tanitó nyugdijazása tárgyában hozott 195. kgy. határozatnak jóváhagyása iránt.

34. A Magyar kereskedelmi bank ajánlata 50,000 frt vármegyei kölcsönnek konvertálása tárgyában és erre vonatkozólag számvevői jelentés.

35. Dóna Döme és társai budapesti kereskedőcég szerződésének jóváhagyása iránt alispáni jelentés.

36. A vármegyei szükségleti bizottság elnökének jelentése.

37. Szentes város kérelme az általa fizetett 5 évi közmunka-váltságdijnak, vasutépitési költségeknek fedezése és müutépitési célokra felhasználása iránt a vármegyei közmunkaalapból átengedése tárgyában.

38. Kecskemét városnak Felső-Pusztaszer átkebelezése tárgyában benyujtott kérelme.

39. Pitrik József és társainak felebbezése Csongrád város képviselő-testületének 55. sz. járdaépités ügyben hozott határozata ellen.

40. Csongrádváros 150,000 frt kölcsön engedélyezése iránti kérelme.

41. Mindszent községnek Gémes Ferenc mindszenti lakossal kötött cseresszerződése.

42. Papp Mihály és társainak felebbezése — Mindszent község képviselő-testületének 88. sz. határozata ellen tanitói nyugdij megállapitása tárgyában.

43. Néhai Béres Ádám volt mindszenti községi iskolai tanitó özvegye szül. Danicska Ilona nyugdij iránt benyujtott kérvénye.

44. Szegvár községnek Csongrádvármegye tulajdonát képező epreskert haszonbérbeadási ügye.

45. Szegvári vm. széképület bérszerződésének ó - hagyása.

46. Dorosma város képviselő testületének 190. sz. határozatára ügyészi jelentés.

47. Dorosma városnak a fehértó-matyéri csatorna épitéséhez szükséges földterület átengedésére vonatkozólag kötött egyezsége jóváhagyás iránt bemutattatik.

48. Dorosma város utcarendezési, járda készitési és faültetési szabályrendeletének tárgyalása.

49. Dorosmai közbirtokosság szabályrendelete.

50. Tajthy Kálmán és Dorosma város közötti adásvételi ügy elbirálása

51. Dorosma város közönségének 221. sz. határozata, melyben köztérből elkülönitett földterületeken levő lakrészeknek eladására vonatkozó szerződések jóváhagyását kéri.

52. Csany község 12—889. sz. határozata ellen Rosenzweig Mátyás és társainak fölebbezése.

53. Fábián-Sebestyén községnek kérvénye egy napdijas alkalmazásának és egy ujonnan épitendő iskolaépület kölségeinek engedélyezése iránt.

54. Tóth Henrik és társai horgosi lakosoknak Horgos község képviselőtestületének papi párbér kivetése tárgyában hozott 36|89. sz. határozat elleni felebbezése.

55. Békésvármegye alispánja Terényi Lajos főispáni kinevezése, beiktatásának idejéről vármegyénk közönségét értesiti.

56. Hajduvármegye átirata az 1883. évi XV. t.-c. módositása tárgyában.

57. Hunyadvármegye törvényhatóságának a véderőtörvény 25. §-ának módositására megküldött átirata.

58. Zemplénvármegye átirata a tisztikar fizetésének javitására hozott határozat pártolása végett.

59. Ungvár vármegye közönségének átirata a vármegye tiszti segéd nyugdijal pjának adómentessége tárgyában.

60. Fogarasvármegye átirata az árvapénzeknek a községi előljárók által az árvaszékhez postavitel dijmentes elküldése tárgyában felirattal pártolása iránt.

61. Zólyomvármegye átirata, melyben a szenvedő váltóképesség korlátozása céljából a törvényhozáshoz intézett feliratot pártolás iránt megküldi.

62. Beregmegye átirata a magyar honfoglalás ezredéves ünnepélyének megtartása tárgyában, felirattal pártolása iránt.

63. Szathmár város átirata az italmérési jövedékről szóló 1888. XXXVI. törvénycikk és 9368—889. sz. utasitás megváltoztatása iránt hozott határozatának, felirattal pártolása iránt.

64. Nagyvárad sz. kir. város törvényhatóságának átirata a vidéki jogakadémiák korszerü fejlesztése tárgyában.

65. Dr. Dékány Béla dorosmai lakos orvostudornak kérelme oklevelének kihirdetése iránt.

66. Bodor Istvan Csongrád városi állatorvos oklevelének kihirdetése.

67. Balog Benedek szentesi állatorvos oklevelének kihirdetése.

68. Rákos Béla algyői uradalmi állatorvos kérelme oklevelének kihirdetése iránt.

69. Hufnágel Jakab szentesi állatorvos kérelme oklevelének kihirdetése iránt.

70. Mihály Pál várm. állatorvos kérelme oklevelének kihirdetése iránt.

71. Horváth István szentesi állatorvos oklevelének kihirdetése iránti kérelme.

72. Pallagi Mór mágocsi lakos állatorvos oklevelének kihirdetése.

73. Tóth János főjegyzőnek 6 havi szabadság engedélyezése iránti kérelme.

74. Bartha Kálmán árvaszéki ülnök 1889. évre kapott 90 frt fizetési előlegnek bejelentése.

75. Boriszlavszky Leó várm. irnok tb. alszámvevőnek 5 heti szabadság iránti kérelme.

76. Csergő Sándor árvaszéki iktató fizetési pótlék iránti kérvénye.

77. Csongrádvármegyének 1888. évről vezetett házipénztári számadása.

78. Ugyanannak mult évi közmunkaváltsági pénztári számadása.

79. Ugyanannak mult évi katonai beszállásolási alap számadása.

80. Ugyannannak mult évi betegápolási alap pénztáráról vezetett számadása.

81. Ugyanannak mult évi kongóut vámpénztári számadása.

82. Ugyanannak mult évi böldi ártéri hidvámpénztári számadása.

85. Ugyananrak mult évi közmivelődési és jótékonysági alapról vezetett számadása.

84. Ugyanannak 1887. évi kórházalap számadása.

85. Ugyanannak mult évi közigazgatási letéti pénztári számadása.

86. Ugyanannak mult évi mértékhitelesitési pénztári számadása.

87. Ugyananuak mult évi házipénztári tartalék-alapról vezetett számadása.

88. Ugyanannak mult évi községi és körjngyzői nyugdijalapról vezetett számadása.

89. Ugyanannak mult évi várm. székházalapi számadása.

90. Ugyanannak mult évi szegényalapi pénztári számadása.

91. Ugyanannak mult évi várm. tiszti nyugdijalapi számadása.

92. Ugyanannak mult évi ipariskolai alapról vezetett számadása.

93. Ugyanannak mult évi Horgosi Kárász Anna-féle alapitványi számadása.

94. Ugyanannak mult évi Felgyő községi árvapénztári számadása.

95. Ugyanannak mult évi csongrádmegyei közp. árvapénztári számadása.

96. Ugyanannak mult évi Csongrádvármegye árvaletét pénztári számadása.

97. Szentes városnak 1886. évi közpénztári számadása.

98. Ugyanannak 1886. évi közmunkaváltsági számadása.

99. Ugyanannak 1886. évi közmunkabirság alapi számadása.

100. Ugyanannak 1886. évi letéti pénztári számadása.

101. Ugyanannak 1886. évi szegényalapi számadása.

102. Ugyanannak 1886. évi leltári vagyonról vezetet számadása.

103. Ugyanannak 1886. évi Dósai alapitványi számadása.

104. Ugyanannak 1887. évről közpénztári számadása.

105. Ugyanannak 1887. évről közmunkaváltsági pénztári számadása.

106. Ugyanannak 1887. évről letétpénztári számadása.

107. Ugyanannak 1887. évről szegényalap pénztári számadása.

108. Ugyanannak 1887. évi közmunkabirság pénztári számadása.

109. Ugyanannak 1887. évi gyámpénztári számadása.

110. Ugyanannak mult évi Dósai alapitványi számadása.

111. Csongrád városnak 1887. évi gátköltségi számadása.

112. Ugyanannak 1883., 1884. és 1885. évi árva-letéti pénztári számadása.

113. Ugyanannak 1885. és 1886. évi városi kórházi számadása.

114. Ugyanannak 1886. évi szegény-alapi pénztári számadása.

115. Ugyanannak 1886. évi árvaletéti pénztári számadása.

116. Ugyanannak 1888. évi gyámpénztári számadása.

117. Ugyanannak 1889. évi költségvetési előirányzata.

118. Szegvár község 1883. és 1886. évi közpénztári számadása.

119. Ugyanannak 1883. és 1888. évi gyámpénztári számadása.

120. Ugyanannak 1885. és 1886. évi árvaletéti pénztári számadása.

121. Mindszent községnek 1888. évi közpénztári számadása.

122. Ugyanannak 1888. évi árvaletéti pénztári szá madása.

123. Ugyanannak 1887. és 1888. évi gyámpénztári számadása.

124. Ugyanannak 1889. évi költségelőirányzata és Bodnár Ferencz mindszenti lakos által benyujtott észrevétel elbirálása.

125. Dorosma városnak 1881., 1886., 1887. és 1888. évi gyámpénztári számadása.

126. Ugyanannak 1880. és 1881. évi árvaletéti pénztári számadása.

127. Ugyanannak 1886. évi leltári számadási pénztára.

128. Ugyanannak 1886. évi alapitványi számadása.

129. Ugyanannak 1886. évi alapitványi pénztáráról vezetett számadása.

130. Dorosma gyámpénztáránál behajthatatlan kamathátralékoknak leirása tárgyában számvevői jelentés.

131. Algyő községnek 1884. és 1885. évi közpénztári számadása.

132. Ugyanannak mult évi gyámpénztári számadása.

133. Algyő Sándorfalva községnek 1877-től 1881-ig árvaletéti számadása.

134. Sándorfalva községnek 1881. és 1882. évi közpénztári számadása.

135. Ugyanannak 1882. és 1883. évi árvaletéti számadása.

136. Ugyanannak 1886. évi gyámpénztár számadása.

137. Kistelek községnek 1886. évi árvaletéti számadása.

138. Ugyanannak 1887. és 1884. évi gyámpénztári számadása.

139. Tápé községnek 1887. évi árvaletéti pénztáráról vezetett számadása.

140. Tápé községnek mult évi gyámpénztári számadása.

141. Tápé község gyámpénztáránál behajthatatlan kamathátralék leirása tárgyában számvevői jelentés.

142. Sövényháza községnek 1889. évi költségelőirányzata.

143. Számonkérőszék jegyzőkönyve

Kelt Szentesen, 1889. julius 1.

Stammer Sándor,
alispán.

A Délmagyarországi munkás-szövetkezet.

V.

18. §. A tagoktól takarék-betéti kezelésre átvett értékekért a szövetkezet egész vagyonával felel.

19. §. A takarék-betétek a szövetkezet egyéb vagyonától teljesen elkülönitve kezelendők és jövedelmeztetendők, még pedig olykép, hogy ez a szövetkezet tagjainak kellő jelzálogi biztositékra avagy három jóhitelü egyén által kiállitándó váltóra vagy kötelezvényre kölcsönadatik; az ily módon netán igénybe nem vett betétek pedig, ha a pénztár-készlet az 500 frtot meghaladja, valamely jóhitelü intézetnél szintén mint takarék betét helyezendő el.

20. §. Az igazgatóság a fölajánlott biztositék helyes megbirálásáért vagyonilag felelős, 500 frtot meghaladó személyes hitel azonban senkinek sem nyujtható. A takarék betétek a szövetkezet céljaira föl nem használhatók.

Egyebekben pedig könyvelésének és kezelésének módját az igazgatóság határozza meg.

21. §. A szövetkezet önállóan vezeti tagjainak részvéte mellett összes ügyeit.

22. §. Szervei:

a) az igazgatóság;

b) a felügyelő-bizottság;

c) a közgyülés.

23. §. Az igazgatóság áll:

a) egy igazgatóból;

b) egy aligazgatóból;

c) kilenc igazgató-tanácsosból, kik mindannyian egy évi időtartamra az évi rendes közgyűlés által, még pedig az igazgató és aligazgató általános; az igazgató-tanácsosok pedig viszonylagos szótöbbséggel választatnak és állásuk betöltésének egész ideje alatt közülök az igazgató és még 6 igazgatósági tag állandóan a szövetkezet székhelyén — Mindszenten — lakni kötelesek.

24. §. Minden községben vagy városban, hol a szövetkezetnek 300 tagja van, vagy annyinak belépése remélhető — megengedtetik, hogy azon községbeli tagok a szövetkezet igazgatója vagy annak helyettese elnöklete alatt tartandó szakasz-gyülésükön egy elnök helyettest és két bizalmi férfit válaszanak maguk közül, kik a 23. §. szerint választandó igazgatósággal közvetlen érintkezvén, az azon községbeli tagokat az általuk meghatározandó alkalmas módon az igazgatóság intézkedéseiről értesitik és általán az igazgatóság megbizását a saját községükben megfelelő módon foganatositják.

25. §. Ezen külön községi megbizottak fontosabb kérdéseknél — ha a késedelem veszélylyel nem jár — az igazgatóság gyüléseire véleményadás végett meghivandók.

26. §. A megválasztott igazgatóság meghatalmazása az uj választásig szakadatlanul tart.

27. Az igazgatóság saját felelőssége mellett gondoskodik arról, hogy az igazgatósági gyülések jegyzőkönyvei és egyéb iratai rendben és szabályszerüen vezettessenek.

28. §. Az igazgatóság gyülései az igazgató által az elintézendő tárgyak megjelölését tartalmazó és a tagok által láttamozandó iven hivatik egybe oly módon kitüzendő határidőre, hogy minden tagnak a láttamozástól számitva a gyülésen megjelenhetni elég ideje maradjon.

Érvényes határozathozatalára az elnökön kivül még öt tag jelenléte szükséges. Ha azonban a határozathozatalra érvényes számban megjelent tagok szükebb körü bizottságot küldenek ki valamely ügy elintézésére, ugy ezen szükebb körü bizottság határozata és intézkedése az egész igazgatóság szabályszerü határozatának vagy intézkedésének tekintendő.

A határozatok mindenkor szótöbbséggel hozatnak. Szavazatok egyenlősége esetén elnök dönti el a vitás kérdést.

29. §. Az igazgatóság határozatából a szövetkezetre hárulható minden kárért az igazgatóság összes tagjai egyetemlegesen felelősek.

30. §. Az igazgatóság hatásköre:

a) uj tagok fölvétele és kizárása;

b) a betétek átruházásának jóváhagyása;

c) a tagok betéteinek és azok összes jövedelmének kamatozó és törvény szerint biztositékul elfogadható magyar állam által biztositott értékpapirokban leendő elhelyezése;

d) a tagok részére megfelelő munkák felvállalása, arra vonatkozó szerződések megkötése és biztositása;

e) az elvállalt munka fogonatositásához megfelelő számu tagok kirendelése, esetről-esetre munkavezetők, sőt szükség esetén szakértő mérnök alkalmazása;

f) a szövetkezet tagjainak a munka szinhelyére szállitásáról gondoskodás;

g) a segélypénztárból segélyt vagy a takarék-betét pénztárból kölcsönt kérő tagok kérelmének végérvényes elbirálása;

h) a követelések behajtása körüli intézkedés;

i) a szövetkezet hivatalnokai elleni fegyelmi eljárás meginditása;

j) a takarék-betéti pénzek gyümölcsöző elhelyezése és ugy a betét után igényelhető, mint a kölcsön után szedhető kamatláb meghatározása;

k) a pénzkezelés folytonos ellenőrzése;

l) a közgyülés egyhivása;

m) a felügyelő-bizottság által megvizsgált évi számadásoknak a közgyülés elé terjesztése;

n) a közgyülésen hozott határozatok foganatositása, amennyiben az nem más közegnek volna meghagyva, a közgyülés által;

o) az üzlet gyakorlására szükséges helyiség kibérlése és annak fölszerelése;

p) a szövetkezet tagjait érdeklő minden egyéb üzletek, amennyiben azok a közgyülés hatáskörébe nem esnek;

r) amennyiben szövetkezeti követelés lebonyolitása vagy biztositása teszi szükségessé, ingatlanok vétele és eladása, utóbbi azonban csak a közgyülés jóváhagyásától feltételezetten.

CSARNOK.

FRA DIAVOLO.

— Olaszból. —

(Folyt.)

Szebb volt mint valaha. Szép, nemcsak egyéni megjelenésével, hanem szép öntudatával, becsületességével, melylyel magát a legmélyebb posványból felküzdötte; szép azon büszke magatartással, melylyel a szép özvegy elé lépett, ki mindkét kezét elébe nyujtva, e szavakkal fogadá:

— Igy van jól.

Mint egy sürü köd huzódott el szemei előtt; a boldogság pirja boritá arcát a hős, az általánosan ünnepeltnek, midőn a nő kezecskéit kezében érezte; az átszellemülés könyei jelentek meg szemeiben. Boldognak érezte magát, oly boldognak, milyennek még akkor sem, midőn az érdemrendet tüzték mellére.

O legutoljára maradt. Midőn magát egyedül találta Marelli Signorával, olyan lőn, mint a gyermek.

Lába elé ült egy kis zsámolyra, kérőleg tekintett fel hozzá s remegve kérdé: Ugy-e, most már nem vet meg?

És kint milliárd csillagok világitották be fényükkel az eget, a csendes éjet, a nyugodt Vezuvot, a szunnyadó tűzokádó hegyet, melyből most egy füst felhőcske sem száll fel.

— Önt megvetni? mosolygott a nő. Én bámulom, csodálom önt ezredes ur!

— Ugy-e, most megengedi, hogy megmondjam önnek, hogy szeretem? — mondá elfojtott hanggal, lélegzetvétel nelkül, remegve, láztól égve és mégis tehetetlenül, mint egy gyermek.

Kezét kivoná az övéből, a mosoly elhalt ajkán.

— Ön engem szeret? — mondá megváltozott hangon.

A férfi felmosolygott hozzá, gyöngéden, mint a szunnyadó Vezuv, mikor a nap sugári körül aranyozzák.“

— Oh, igen! Mert mi okból igyekeztem volna azzá lenni, amivé lettem, ha nem ön miatt. Mit érne nekem mindezen kitüntetés, mindez érdemrendek, ha nem volna szabad önnek megmondanom, hogy szeretem, itt vagyok, eljöttem, hogy szabad legyen reménylenem!

— Tőlem? mondá komolyan, nyugodtan. Ha ön ocsmány mesterségét feladta, ha ön a becsületes harcosok sorába lépett, ha ön e büszke állást, méltóságot elérte, nincs-e eléggé megjutalmazva? És én boldog vagyok azon tudatban, hogy az én szavaimnak oly hatása volt egy bátor hőst azzá tenni, minek lennie kell s mivé lenni tudott.

A férfi vadul mondá: akkor ön engem megcsalt!

— Megcsalni? Én? mond büszkén.

— Oh, tudja ön azt, panaszkodék tovább. Én vezekeltem büneimért s bocsánatot nyertem. Én tiszteletet szereztem magamnak, becsületes ember lettem. Kiért. Önért! Mi nékem a becsület, mi az ég? Annyira vittem, hogy megengedhetem magamnak azt mondhatni: Légy enyém! Nem érti ön ezt? Soha addig a pillanatig nem szerettem, mig önt nem láttam. Mit törődtem én azon leányokkal, kik elkényeztettek, mit azon asszonyokkal, kik csókolgattak? Ön, csupán csak ön volt az, ki mindazon jót, mely még keblemben szunnyadozott, életre keltett! S most ez nem kell önnek?

— Ön téved Signor, én láttam a jót, a nemest, mely önben rejtve létezett, láttam lelkes bátorságát rossz irányba tévedve, láttam a kiváló férfi szépséget parlagon heverni s mocsárba sülyedve és én ezt mind sajnáltam. De önt szeretni? En arája vagyok egy becsületes tisztnek — rokonomnak — én szeretek s viszont szerettetem. Én csaltam volna meg önt? S ha tettem volna is, az önnek csak javára vált?

— Ön szeret! On egy másé leend! kiált fel most lázasan. Hát nem érti-e ön, hogy ez nem jelent egyebet, mint engem ismét a feneketlen mélységbe taszitani. Hát nem érti ön, hogy akkor ismét azzá kell lennem, ami voltam. Egy hazátlan, becsület- és lelkiismeret nélküli emberré, még kegyetlenebbé és nyomorultabbá, állattá, ki a világot gyülölni fogja, mert azt megtanulta ösmerni?

— Legyen azzá! mondá a Signora sápadtan de szilárdul — a saját kárára. De ön arra többé nem képes! Mert kell, hogy önmagát ujjászülöttnek érezze — boldogan, büszkén. Most nyiltan, bátran szemébe nézhet bárkinek; és ha önben forr a nemes bátorság, mely kitörni készül és harcra vágy, akkor ön elmegy harcol hazájáért s az egész világ becsüli és mindenki áldja önt. Nos hát, menjen ön oda, ez érzelmekkel szivében, a becsület és vitézség érdemrendeivel mellén, azzal a nagyrabecsüléssel, melylyel önt mindenki méltán illeti; menjen ön oda és legyen bandita, legyen ha tud, ha arra képes!

A büszke férfi megtörtnek látszott, feje mellére hanyatlott. Egy nyomorult ember, kinek utja a szégyenhez el van vágva.

— Nem, zokogott mint egy gyermek. — Nem tudom többé! Nem tudom többé!

Érezte a nő kezét fején, gyengédeden, reszketve, mely átrezgeti minden idegeit, áthatva szive mélyéig. Mire feltekintett, a nő eltünt.

* * *

Sir Lidney Smith hadtestparancsnoksága alatt a fenti eseményt követő héten Pezza Miklós ezredes csudatetteket vitt véghez a franciák ellen. A san-sverinoi szerencsétlen ütközetben azonban elfogatott és Nápolyban halálra itéltetett.

Nemsokára az ő halála után Marelli Signora uj férjéhez Vannitelli kapitányhoz utazott Capuába, hol annak állomását kelle elfoglalnia. A postakocsi üres volt vagyis ő volt abban az egyedüli utazó. A postakocsis egy zárkozott, mogorva ember volt. Most nem volt fegyveres kiséret, mert az „uraknak“ kellettek harcolni a katonák. Mit törődtek ök most az ostoba utazókkal?

Az Intri völgybe érve, a kocsi körül hirtelen előbukkanva, kormos alakok lettek láthatók. Sötét, ködös éj volt. A nő majdnem ijedten hajolt ki az ablakon; most szeretett, boldog volt, tehát félt. Hirtelen rázkódással állt meg a kocsi. Oh, ismerte ő már ez előjeleket; Nem volt már bátor, mert boldog volt, mert szeretett! Ijedten, szivetrázóan sikoltott fel.

Ekkor látta, hogy a fiatal postakocsis a bakról leugorva a sötét alakok felé szalad, kikuek fegyvereit látták a lámpafénynél felvillanni. Izgatottan, halkan és gesztikulálva beszélt velük, mint ahogy az olaszok szoktak beszélni. — Ekkor vadul kinéző szakállas egyént látott a kocsi ajtajánál megjelenni, sötet szemeivel tekintett reá s eltünt. Ezután oda jöttek sokan, egyike feltartá a lámpát s mindannyian sötét, kiváncsi tekinteteikkel méregették s azután mindannyian eltüntek.

Most a postakocsis lépett a kocsi ajtajába s komolyan mondá:

— Ezek ugyan rablók voltak Signora, azonban ne féljen, Fra Diavolo a vérpadon adá ezt nekem az ön részére át; én őt odáig követtem, mert szerettem — im fogadja, ez azon szent kép, melyet kalapjára tüzve viselt, ezt küldi önnek, hogy védője legyen. Megizené embereinek, hogy annak, ki e kép birtokában van, egy hajaszálát se görbitsék meg. Én most szót fogadtam neki ebben is, mint követtem tanácsadásait, kogy becsületes emberré legyek. Ön az oka halálának — de becsületes halálának. Igy mondá ezt ő nekem.

A fiatal kocsis köszönt, felugrott a bakra, a lovak közé vágott ostorával és a kocsi tovább robogott a sötét éjbe.

A mezei virágok édes, kábitó illatot árasztottak.

Irodalom.

Páris, a francia nyelv és sajtó kulturális hivatása. Irta Chyle Ferenc. E cimmel jelent meg B.-Csabán, a „Corvina“ nyomda kiadásában egy időszerü füzet, mely a francia nyelv és sajtóval foglalkozik, amellett ismerteti az olvasóval a francia metropolisban a nyilvános életet és a francia nemzeti szellemet. A könyvecske cimlapján az „Eiffel-torony“ jól sikerült rajzával igen jó hatást tesz. Azon varázsnál, melyet Páris a müvelt világra gyakorol, e könyvecskének nagy elterjedést lehet jósolni. Ára 40 kr. Kapható B.-Csabán a „Corvina“ könyvnyomdában és minden nagyobb könyvkereskedésben.

Közgazdaság.

Gazdasági és üzleti tudositás.

Az aratásra igen kedvező meleg és száraz időjárásunk volt eddig tegnap azonban csendes esőzés

Már általában mindenütt folyamatban van az aratás; buzára igen káros hatással volt a

mult heti eső mert a fejlődő szemek, a nagy hőség folyán megszorultak és igy sok helyen alsóbb rendü buzáink lehetnek, de ez főleg a késeieknél tapasztalható, mig a koraiak ugy menynyiségre mint minőségre kielégitők.

Budapesten a kész buza ára e héten 40—50 krral emelkedett, részint a rosz aratási hirekre, részint mert a külföld részére nagyobb bevásárlások történtek.

Következő piaci árakat jegyezzük:

Buza frt 7.20—30, kukorica frt 4. árpa 4.50—5, rozs frt 5. zab frt 5.—5.50 mind métermázsánkint.

Budapesti árak.

Tiszavidéki	78—80	kgos frt	8.40—8.20
Bácskai	78—80	„ „	8.35—8.15
Erdélyi	76—78	„ „	8.00—7.70

Határidő szállitásra: őszi buza frt 8.18—20. kukorica julius augusztusra frt 4.70—80, őszi zab 5.80—82.

Szerkesztői üzenetek.

Szentesi. Köszönjük, mai számunkba jön. Az „Esthajnalt“ nem kaptuk meg.

Ocsay, Csany. Mai számunkba jön.

Külön tudosító, Csany. Semmi ujság?

Emericus, Bpest. Köszönjük, lehetőleg minél előbb sorát keritjük. A kért számot mai postával küldjük.

Paula, Szentes. Kivételesen közöltük eddig beküldött tárcáit — ösmeretlenül. Kérjük b. nevét velünk tudatni.

Hypokratesz. A természet még mindig elragadóan bájos s nemcsak tavaszszal dalol a madár.

Többeknek. A „Csongrádmegye épitkezési szabályrendelet“ cimü vezércikkeket lapunk felelős szerkesztője irta.

Biztósitó intézet. A beküldött irat nem annyira köz,- mint magán érdekü reklámcikk és ezért dijtalanul nem közölhető.

Gőzhajózás a Tiszán.

Szegedről Szolnokra: Vasárnap és szerdán reggel 5 órakor.

Szentesről Szolnokra: Vasárnap és szerdán délelött 10 óra előtt nem.

Szolnokról Szegedre: Kedden és pénteken reggel 5 órakor.

Szentesről Szegedre: Kedden és pénteken délelött 10 óra elött nem.

Felelős szerkesztő és kiadó tulajdonos
Diamant Manó.

Nyilttér.*

Nyilatkozat.

Folyó hó 3-án két vásárhelyi lovas csendőr oda állitott halászaimhoz a mindszenti Tiszán és tőlük igazolványaikat kérték; halászaim azonnal engedelmeskedtek és halászjegyeikkel igazolták magukat.

Ezután következett a halak kérdése, mire megbizottam előadta, hogy csak zárt vizben fogott potykájuk van, mert a Tisza folyóban csak folyó hó 15-től fogva engedtetik meg a potykákra való halászat. A többi halfajokat, melyek már a halászati tilalom alul felszabadultak, megmutatta.

Mindamellett, hogy megbizottam törvény szerint igazolta eljárását, mit az egyik csendőr elégségesnek tartott, a másik, a vitézebb még sokáig durkáltatta, válogattatta az összefogott halakat, ugy annyira, hogy azok a helyszinén megdöglöttek, mi által nekem tetemes kárt okozott.

Végül kiválogattatta a zártvizi potykákat és megbizottamal együtt kocsin a h.-m.-vásárhelyi csendőrlaktanya udvarába vitette.

A laktanya udvarán várniok kellett, mig a távollevő őrsparancsnok hazament, ki — miután megbizottamat kihallgatta — azonnal belátta, hogy semmi törvénybe ütköző dolgot nem követett el és őt a döglött halakkal elbocsájtotta.

Mire Mindszentre visszajöhettek, az összes halak elvesztették értéküket. De nemcsak ezzel lettem megkárositva, hanem másnap halászaim a megakadályozás végett nem halásztak, ami szintén tetemes kárt okozott nekem.

Hogy mi jogon akadályozták meg a vásárhelyi csendőrök halászaimat munkájokban a mindszenti Tiszán, amiért én igen nagy bért fizetek, vagy mi jogon hurcoltatták el halaimat megbizottammal együtt H.-M.-Vásárhelyre — nem tudom.

Ki fizeti meg az idő mulasztást és egyéb káromat? Senki!

Végül még csak azt jegyzem meg, hogy a csendőröknek kötelessége lett volna első sorban a járási főszolgabiróhoz fordulni, kinek engedelme nélkül nekik határunkból senkit Vásárhelyre áthurcolni nem lehet.

Ezen, szerintem törvénytelen eljárás elbirálását az illetékes körök és a nagy közönség itéletére bizom.

Mindszenten, 1889. Julius 6.

Danicska József.

*) E rovat alatt közlöttekért nem vállal felelőséget a szerk.

Csongrádvármegye tiszántuli j. főszolgabirójától.
500/1889.

Pályázat.

Csongrádvármegyébe kebelezett **Szegvár** községben felállitott 365 frt évi, s havonkinti részletekben utólagosan fizetendő javadalmazással egybekötött **irnoki állomás a f. évi julius hó 31-ik napján d. e. 10 órakor** megtartandó választás utján fogván betöltetni, pályázni ohajtók felhivatnak felszerelendő kérvényeiknek e szolgabirói hivatalhoz f. évi **julius hó 29-ig** leendő bemutatására.

Mindszenten, 1889. május 24.

Vidovich Antal,
főszolgabiró.

A mindszent-algyői hitb. uradalom jószágfelügyelőjétől.

Árverési hirdetmény.

Őrgróf **Pallavicini Sándor** ur mindszent-algyői hitbizományi uradalmához tartozó **sövényházi rétnek** ez idei fütermése nyilvános árverés utján készpénz fizetés mellett eladatik.

Az árverés kezdetét veszi **e hó 18-án reggeli 9 órakor** a percsorai major alatt és folytattatni fog lefelé egész Algyőig.

Sándorfalva, 1889. julius 2.

Az uradalmi felügyelőség.

Csongrádvármegye tiszántuli j. főszolgabirójától.
1330/1889.

PÁLYÁZAT.

Csongrádvármegyébe kebelezett **Szegvár** községben ujabbi szervezés folytán felállitott, évi 40 frt — havonkinti részletekben utólagosan fizetendő, **bábai állomás** választás utján leendő betöltésére határidőül a **f. évi julius hó 31-ik napjának délelőtti 10 órája** ezennel kitüzetvén, pályázni ohajtók felhivatnak, hogy a fennálló törvények értelmében felszerelendő kérvényeiket f. é. **julius hó 29-ig** mutassák be.

Mindszent, 1889. junius 25.

VIDOVICH ANTAL,
főszolgabiró.

Darvasy Károly udvari szijgyártónál

egyedüli föraktára

a hirneves Nemencsek-féle

bőrkenőcs és vegyészeti melléktárgyaknak

Budapest, koronaherczeg-utcza 11. szám.

Nemencsek J. urnak Budapesten.

Ő csász. és kir. fensége József főherceg fóudvari hivatalától.

Ezennel bizonyitom, hogy fekete bőrkenőcse a főhercegi istállók számára szállittatik és általam lószerszámok bekenésére használtatni elrendeltetvén, mindeddig jó sikerrel alkalmaztatott és a lószerszámok gondozására alkalmasnak találtatott. **Br. Nyári,** tábornok.

Földmivelés- ipar- és kereskedelmi magy. kir. minisztertől.

Értesitem önt, hogy az ön által gyártott fekete bőrkenőcs a m. kir. álladalmi lótenyészintézetekben használatba vétetvén, a beérkezett jelentések szerint ugy börszerszámok és csizmák puhitására és vizhatlanná tételére, valamint a kopott bőr szinének fölfrissitésére **minden eddig használt bőrkenőcsnél jobbnak bizonyult.** A miniszter megbizásából: **Reitz Frigyes.**

Ezennel bizonyitom, hogy gyártmányai házamnál használtatván, minden tekintetben kitünőeknek bizonyultak. Gróf **Khuen-Héderváry Károly,** horváth bán.

És még számos elismerő irat, a többek közt: Teleky Gyula gróf, Károlyi Gyula gróf, Szapáry Géza gróf, stb. elismerő levele kezeskedik a **Nemencsek-féle** bőrkenőcs és bőrlack fölülmuthatlan jóságáról és hasznosságáról, különösen a bőr felfrissitése és fényessé és puhává tétele körül, minden bőrnemüre, lószerszámra, hintókra, börszékek- és divánokra, vadász- és fegyvertáskákra, csizmák- és cipőkre stb.

ÁRAK;

Fekete bőrkenőcs: bádogdobozban — egy kiló 1 frt 20 kr., félkiló 60 kr.
Sárga bőrkenőcs: sárga bőrre, nyeregre, egy kiló 1 frt 20 kr., félkiló 60 kr.
Fekete viasz, amitől a bőr élénk szint kap, drbja 1 frt, kisebb 50 kr.
Kettős velenczei bőrlack: ragyogó szint kölcsönöz, 1 literes üveg 3 frt, félliter 1 frt 50 kr.
Sárga bőrlack: 1 literes üveggel 4 frt.
Géphajtó szijkenőcs: 1 kiló 1 frt 40 kr., félkiló 70 kr.

Egyedüli föraktár

DARVASY KÁROLY UDVARI SZIJGYÁRTÓNÁL

Budapest, koronaherceg-utcza 11. sz., hova a megrendelések intézendők.

Csongrádvármegye tiszántuli j. főszolgabirójától.
1363/1889.

Pályázat.

Csongrádvármegyébe kebelezett **Szegvár** községben lemondás folytán megüresedett **II-od jegyzői,** — 500 frt évi fizetés, 50 frt lakbér és 100 frt földkárpótlás havi részletekben utólagosan fizetendő évi javadalmazással egybekötött, — állomás választás utjáni betöltésére határidőül **a f. é. julius hó 31-ik napjának d. e. 10 órája** kitüzetvén, pályázni óhajtók felhivatnak, a fentálló törvények értelmében felszerelendő folyamodványaiknak **a f. é. julius hó 29-ig** e szolgabirói hivatalba leendő bemutatására.

Mindszenten, 1889. junius 25-én

Vidovich Antal,
főszolgabiró.

Üzlethelyiség bérbeadás.

A legjobb helyen lévő

Büchler-féle

üzlethelyiség

TÖBB ÉVRE BÉRBE ADANDÓ.

Értekezhetni a tulajdonos,

Bárdos Florián

vendéglőssel Mindszenten.

Nyomatott Mindszenten Diamant Manó Könyvnyomdájában.